

Историچار Александар Стаматовић: У Црној Гори још увијек владају милитантни атеисти

Ја припадам оном историографском философском правцу који сматра да се слијед догађаја одвија циклично и истовјетно, само су друге личности и друге технолошке околности“ казао је историчар професор др Александар Стаматовић гостујући на Интернет литији у оквиру које је било ријечи о страдањима Митрополије црногорско приморске у XX вијеку.

„Од 1941 до данас у Црној Гори промијенила су се четири митрополита: Јоаникије Липовац, Арсеније Брადваревић, Данило Дајковић и митрополит Амфилохије Радовић. Митрополит Јоаникије бива ухапшен и убијен, Арсеније Брадваревић ухапшен и осуђен, на прагу хапшења је био и Данило Дајковић у првој половини седамдесетих година због такозване „капелске афере“ и ви имате сада чињеницу да у 21 вијеку опет митрополит бива хапшен и довођен у неку паланачку полицијску станицу а да се такође епископ Јоаникије хапси

и утамничава. Дакле од 1941 до данас имамо понављање слиједа догађаја у Црној Гори. Ко то чини? Идеолошки један исти систем. Много пута је понављано до сада да је од 1945 до данас Црна Гора једина држава у којој није извршен дисконтинуитет власти, у којој влада једна иста идеологија милитантног атеизма. Историја се не може аутистично омеђивати од временског простора до временског простора ако нема поруку за садашњицу. Ова власт која је идеолошки потпуно наследник оне власти из 1945 и идеолошких снага које су већ '41 ликвидирале свештенике себи је дозволила такву паралелу у историјској категоризацији у будућности да се она може упоређивати са нацистима, усташама и са прогонитељима Цркве.“ казао је професор Стаматовић.

„У књизи „Историја Митрополије црногорско приморске од 1918 до 2009“ направио сам истраживање страдања свештенства у Црној Гори. Од партизана у току рата и режима који су успоставили 1945 страдало је 122 свештена лица и дјелатника а са друге стране од окупатора и његових помагача настрадало је 30 свештених лица и дјелатника што доводи до закључка да је омјер неупоредиво већи. Историјско наравоученије је следеће: овај режим од 1945. до данас који је само промијенио кров док су му идеолошко фундаменти исти неће стати да се бори против Цркве док не оде са власти.“ сматра историчар Стаматовић.

О коријенима антицрквених и богоборачких идеја први обриси могу се срести на Подгоричкој скупштини:

„Ви већ на Подгоричкој скупштини, што је доказ њене демократичности, имате три посланика који наступају са чистих атеистичких и комунистичких позиција. Они објављују меморандум, када још није формирана комунистичка партија, и траже да се црквена имовина заплијени, да постане државно власништво, да се цркве и манастири претворе у капеле, црквена имања прогласе државним а неколико мјесеци касније двојица ових посланика су делегати на оснивачком Конгресу социјалистичке радничке партије која 1929 мијења назив у комунистичка партија Југославије. Када видите да двојица делегата на Подгоричкој скупштини траже да се одузме црквена имовина, када власти 1945 одузимау црквену имовину закључујете да је дискриминаторски закон о слободи вјероисповјести заправо пљачка пљачке. Један значајан дио се опљачкао у деценији након другог свјетског рата, један дио је враћен на који опет постоји претензија да се препљачка, само што се овај пут то не ради у име неких народних права, социјалне правде или аграрне реформе. Овај пут се то ради у име државе Црне Горе и неких вјерских права према којима Црногорци могу долазити у храмове како хоће и

штовати кога хоће, а заправи иза свега тога крије се неколико лица који су по ко зна који пут умислили да су овоземаљски богови и да они владају овим свијетом и народом.“казао је на крају свог гостовања на Интернет литији историчар проф. др Александар Стаматовић.

Раде Дуловић

mitropolija.com